

Mand, der er i Besiddelse af samme, har Ret til at optages i Lavet. Spørgsmaalet om, hvor vidt nogen er berettiget til at optages i Lavet eller har mistet nogen af de for Optagelsen foretagne Betingelser og dermed Retten til at forblive i Lavet, afgøres i Tvivlstilfælde af Amtmanden, for Købstæders Vedkommende af Politimesteren. Paa de private Forstrande kunne saadanne Bjærgelav kun oprettes, for saa vidt det af Justitsministeriet findes fornødent.

Hvor Bjærgelav er oprettet, tilkommer og paahviler al Bjærgning af Skib og dertil hørende Vadning, som ved Bistand, der ydes fra Land, finder Sted paa Kyststrækningen i det paagældende Distrikt, Lavet, dog at det er en Skipper, hvis Skib er kommet paa Grund, tilladt at benytte enhver tilstedekommande Hjælp til at bringe Skibet flot. Det tilkommer derhos den, der leder Bjærgningen, at afgøre, om Stedets Bjærgelav er tilstrækkeligt, eller om yderligere Hjælp andetsteds fra skal tilkaldes. Saadan Hjælp skal paa Forlangende af Politimesteren paa det Sted, hvor Bjærgningen foregaar, ydes af tilgrænsende Bjærgelav.

Bjærgelavets fornævnte Ret og Forpligtelse omfatter ogsaa Hjælp, der behøves fra Land til Bjærgning, foretagen fra Søen. Med Hensyn til Bjærgelavets Bederlag for den ydede Hjælp forholdes i fornødent Fald efter Reglerne i Sølovens § 228 jfr. § 229. Under Bjærgning hører ikke Bistand til bjerget Skib, som er bragt i Havn eller paa anden Maade i Sikkerhed.

Bjærgning af løst Gods, Vrag eller Vragstykker, der indbringe paa Forstranden, tilkommer alene Strandfogden, naar Værdien skønnes ikke at overstige 500 Kr. (§ 2, Stykke 3). Hvor et fra en tidligere Strandning hidrørende Vrag eller Dele af samme drive i Land, og Ejeren er til Stede, har Strandfogden dog intet dermed at skaffe, medmindre Ejeren begærer hans Bistand.

Hvor Bjærgelav ikke findes, eller der ikke raades over de til Bjærgningens tilbørlige Udførelse fornødne Kræfter, antager Politiet den fornødne Bistand til de Bjærgninger, der ledes af samme. Hvis Omkostningerne herved ikke dækkes af Bjærgningsmassen, udredes det manglende af Statskassen. Politiet er derhos berettiget til at fordrø, at Vaade og Redskaber, som Ejeren ikke selv benytter, stilles til Raadighed ved Bjærgningen mod Erstatning, der fastsættes og udredes efter Reglerne i § 3, sidste Stykke.

§ 5.

Med Hensyn til Ansættelse af Strandingskommissionærer og det dem tilkommende Bederlag har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, særligt Frdg. af 2den Dec. 1825.

III.

§ 6.

Bistand maa ikke paanødes strandet Skib, og dette maa, saafremt levende Følges at være om Bord, bortset fra Tilfælde, hvor offentlige Myndigheder ere berettigede dertil, ikke holdes uden Tilladelse af den, som har Befalingen paa Skibet.

§ 7.

Indtil Politiet eller Toldvæsenet kan komme til Stede, skulle de tilstedeværende handle efter bedste Skøn og Evne for at yde Hjælp til de skibbrudne og ere, for saa vidt Bistand ikke afvises, berettigede til at iværksætte Bjærgning af Gods, hvorved dog stedsje maa bruges en saadan Fremgangsmaade, at den ikke bliver Politiet, naar det indfinder sig, til Hinder i at undersøge Sagen og forvise sig om, at intet er blevet forvansket.